SANOJA JA KUVIA HENKIMAAILMASTA

Teksti: Maarit Heinonen
Kuvat: Pertti Kilpelä

Meediotilaisuus on pian alkamassa. Levollisen kaunista musiikkia kantautuu kaiuttimista. Yleisön eteen on pystytetty maalausteline. Sivupöydällä on värikäs kukkakimppu maljakossa, kynttilä on sytytetty. Illan meediot, **Annikki** ja **Pertti Kilpelä,** istuvat tuoleilla keskittyen ja hiljentyen.

Kun kello lyö tasatunnin, Pertti asettelee piirustuspaperia maalaustelineeseen ja Annikki hiljentää ja sulkee musiikin. Annikki esittelee tilaisuuden työskentelytapaa, sitä kuinka hän vastaa sanallisesta ja Pertti kuvallisesta yhteydestä henkimaailmaan.

Kun Annikki alkaa kertoa ensimmäisiä tuntomerkkejä henkimaailman tulijasta, Pertti luonnostelee paperille lyijykynällä kasvoja aloittaen silmistä. Annikin välittämien tietojen edetessä yleisö näkee fyysisiä tuntomerkkejä: millaiset silmät, suu ja nenä sekä hiustyyli tulijalla on. Kuva on nopeasti valmis.

Aina ei vastaanottajaa heti löydy, vaan Annikki kiertää yleisön joukossa kuvan kanssa kertoen lisää tuntomerkkejä, kuten luonteesta ja elämänvaiheista. Toisinaan tulija tunnistetaan nopeasti sanallisesta kuvauksesta, jota piirretty kuva vahvistaa. Joskus taas Annikki näkee vastaanottajan lähellä hengen ja näin pääsee kuvailemaan tulijaa suoraan vastaanottajalle.

Vastaanottajat saavat todistusvoimaisen kokemuksen mentaalisesta ja fysikaalisesta mediumismista: henkiyhteyden kosketuksen ja sanallisen viestin lisäksi Pertin signeeraaman piirroskuvan henkimaailman tulijasta. Meediotilaisuus päättyy yhteiseen kiitokseen henkimaailmalle ja henkiparannushetkeen.

Energiakuvia

Pääsen haastattelemaan meediotilaisuuden jälkeen Annikkia ja Perttiä heidän työskentelytavoistaan ja tiestään meedioiksi.

Annikki ja Pertti kotonaan Turussa Pertin akryylivärein maalaaman elämänvoimaa huokuvan keltaisen voimataulun äärellä. Taulun nimi "Valon Voima".

Aviopari varaa koko päivän meediotilaisuuteen valmistautumiseen. Siihen kuuluu kevyt ruokailu, meditaatio ja harjoitus, jossa Pertti piirtää ja Annikki tuo viestiä.

Pertti kuvailee olevansa kevyessä muuntuneen tietoisuuden tilassa, jossa pää on tyhjentynyt ajatuksista. "Olo on tyhjä. Harvoin tulee fyysisiä tuntemuksia. Olen passiivisessa tilassa. Annan käden vaan mennä mitään ajattelematta. Kuva tulee nopeasti parissa minuutissa valmiiksi. Alkuvuosina syvempi transsitila tuli vahvana. Sitä ei kuitenkaan voinut jatkaa terveyssyistä."

Pertillä on oma piirtäjäopas, jonka energian hän on tottunut tunnistamaan. Tulijan energioissa on eroja. "Tulija tulee välillä voimakkaana ja piirtäminen sujuu suoraviivaisesti. Toisinaan energia on niin hentoinen, että on vaikea piirtää kuvaa ja piirteet tulevat utuisina ja kynän jälki on kevyt."

Pertti kertoo, että hän ei voi itse muuttaa kuvaa, se tulee henkimaailmasta. "Joskus tulija on kovin tarkka ulkonäöstään ja sen vuoksi kuvaan tulee muutoksia piirtämisen aikana".

Pertti kertoo, kuinka tulija hahmottuu energiana paperille ja kynä muuntaa energian näkyväksi kuvaksi.

Pertti aloittaa piirtämisen silmistä. Niistä lähtee muotoutumaan ilme. Kasvon muoto alkaa hahmottua seuraavaksi. Kuvaa viimeistellään nenän, suun ja leuan muodoilla. Hiuksiakin piirtyy.

Pertti piirtää grafiittilyijykynällä ja luo valoa kittikumilla, joka on pehmeä pyyhekumi. Liinalla hän tekee varjostuksia. Viivasta tulee leveämpi, kun kynää pitää hieman vinossa. Kynän kärjellä voi piirtää tarkkoja yksityiskohtia. Kynää on miellyttävä käyttää, se ei tahri sormia.

Annikki täydentää, että kuvat ovat voimakkaita energiakuvia henkimaailmasta. "Niistä välittyy tunne, joskus jopa niin voimakkaana, että piirretyn huulet alkavat liikkua. Kun otan kuvan käteeni ja katson kasvoja, yhteys tulijaan vahvistuu. Kuvasta nousee lisää tietoa henkilöstä, sanoja ja mielikuvia."

Kotona he vielä keskustelevat tilaisuuden jälkeen siitä, millainen tunnelma vallitsi, millaisilta viestit kuulostivat ja miltä kuvat näyttivät.

"Henkimaailma on siinä myös mukana kuulemassa palautetta".

Pertti sanoo olevansa työssä itseoppinut taiteilija. Hän aloitti 15-vuotiaana työelämän järvenpääläisen tavaratalon mainososastolla. Hänestä tuli jo 1976 mainosalan yrittäjä. Vuosikymmeniä myöhemmin viisissäkymmenissä Pertti meni Vapaa Taidekouluun maalaus- ja piirustuskursseille Helsingissä.

Pertti kertoo, että ensimmäiset henkimaailman kuvat ovat olleet mieleenpainuvia. Yksi näistä on **Suntta Sundströmin** kuva. Suntta alias Albert John William (1903–1992) oli 1970- ja 1980-luvuilla laajalti tunnettu selvänäkijä ja meedio Suomessa. Suntta oli ensimmäinen tunnettu henkilö, jonka kuvan Pertti piirsi.

Pertille merkityksellisinä mieleen ovat jääneet myös ne kuvat, jotka ovat tuoneet lohdutusta ikävään varsinkin juuri tai vähän aikaa rakkaan henkilön poismenon jälkeen.
"Lisäksi ne kuvat, joiden vastaanottajana on sellainen ihminen, joka ei ole uskonut henkimaailman olemassaoloon. Mutta saadessaan todistusvoimaisen kuvan, hänen ajatuksensa ovat muuttuneet ja näin helpottanut menetystä ja surua."

Yhdessäoppimista

Annikki ja Pertti ovat olleet yhdessä yli 50 vuotta. Heillä oli 41 vuotta yhteinen graafisen alan yritys Mäntsälässä, he jakavat spiritualistisen elämänkatsomuksen ja ovat työskennelleet meedioparina parinkymmenen vuoden ajan yleisötilaisuuksissa.

Annikki on toiminut meediona ja vyöhyketerapiaan, aromaterapiaan, shiatsuun ja kiinalaiseen lääketieteeseen erikoistuneena luontaishoitajana noin 20 vuotta. He ovat olleet ohjaamassa spiritualistien kesäseminaareissa. Annikki oli vuosina 2007–2017 ohjaajana mediaalisilla kursseilla Lahden Seudun Henkinen Kasvu -yhdistyksessä.

Pertti löysi henkisyyden ensin. Hän luki kolmekymppisenä laaja-alaisesti henkistä kirjallisuutta kristillisestä buddhalaisuuteen ja meditoi. Annikin tie henkisyyteen löytyi joogan kautta.

Vahva alkusysäys kohti henkimaailman kuvien ja sanojen välittämistä ajoittuu vuoteen 1997, jolloin he osallistuivat Lahden Seudun Henkisen Kasvun Heinolan kurssikeskuksessa järjestämään spiritualistien kesäseminaariin. "Sinne meidät ohjasi Lahdessa kirjakauppaa pitänyt **Viivi,** joka kysyi meiltä, olemmeko kesäseminaareissa käyneet."

Kilpelät liittyivät Lahden yhdistykseen ja suorittivat silloiset spiritualistien järjestämät mediaaliset kurssit, joissa ohjaajina olivat **Irene Nadén, Marja Pennanen** ja **Christina Walli** (1941–2019). He kävivät myös Arthur Findlay Collegessa Englannissa kursseilla vuosina 2002–2009 ja Brasiliassa henkiparannuskeskuksessa sekä perustivat kehityspiirin.

"Stanstedissä **Matthew Smith** ohjasi meidät harjoittelemaan yhdessä. Hän kehotti meditoimaan selät vastakkain, sillä siinä tuntee yhteyden aukeamisen henkimaailmaan ja energioiden yhdistymisen."

Annikki ja Pertti harjoittelivat erittäin tiiviisti monta kertaa viikossa tätä meditointia puolen vuoden ajan. He harjoittelivat pitkään ensin ystäville sanojen ja kuvien välittämistä. Kunnes **Anja Valleniuksen** transsikanavoiman Uranus-henkioppaan yksityisistunnon jälkeen Anja kannusti heitä menemään Helsinkiin Uudenmaankadulle Valonkantajien (nykyisin Avartuva Ihmiskuva) tiloihin pitämään yleisötilaisuutta. "Siellä oli tupa täynnä kannustavaa yleisöä", Annikki muistelee lämmöllä.

"Christina kannusti luomaan itselle mahdollisuuksia. Myös Irenen kannustavat opetukset ja viestit ovat auttaneet meitä meedioina ja ihmisinä", Annikki ja Pertti kertovat.

Marja Pennanen oli opastamassa Kilpelöiden kotipiiriä 1998. Piiri toimi vuoteen 2016 osittain samalla kokoonpanolla. Piiri päättyi Kilpelöiden muutettua Turkuun, josta käsin he ovat jatkaneet meedioina työskentelyä.

MARTTI-VAARI KEHYKSISSÄ

Teksti: Jenni Niemi

Henkimuotokuvan vastaanottaminen on mielenkiintoinen hetki. Tunnisteiden ja tunnevoiman lisäksi vastaanottaja saa etenkin taitavan piirtäjän kautta nähdä, kuinka henki haluaa ilmentää itseään. Ilmeestä voi tulkita tulijan persoonaa ja tunnetilaa vielä kauan tilaisuuden jälkeen, ja kuvan vastaanottaja voi palata tuohon ikimuistoiseen hetkeen pelkästään katselemalla muotokuvaa.

Vastaanotin ensimmäisen henkimuotokuvan **Annikki** ja **Pertti Kilpelältä** useita vuosia sitten. Ehkä olin tiivistyneen tunnelman viemä, kun en aluksi tunnistanut **Martti**-vaariani, vaikka tunnisteita oli riittävästi ja ne täsmäsivät. Vasta kun Annikki pysähtyi eteeni ja kysyi, tunnenko kuvassa olevan herran, havahduin ja vastasin tietenkin. Hän oli valinnut ilmentyä nuorempana, mutta hiukset ja etenkin nenä ja korvat olivat tutut.

Kun viesti oli päättymässä, vaari ehdotti, että henkimuotokuva olisi hyvä ripustaa seinälle. Minusta tämä kuvaa osuvasti hänen huumorintajuaan. Vaari oli aikanaan erityisen pitkä ja komea mies – ja tiesi olevansa hurmuri. Olen varma, että hän on viihtynyt kaikki nämä vuodet kotini seinällä mielissään siitä, että hän pääsi kuin pääsikin kehyksiin.